

Prima și a treia persónă a singularului nu priimescnică o infleksiune; cele-l-alte persónă priimesc acele alle presintelui indicativului.

Imperfectul subjonctivului se forméză indulcind vocala indicativulul (a în ä, o în ö, u în ü) adăogând și terminațiunele presintelui subjonctivului.

Imperativul priimesce în genere aceleași terminațiuni ca în verburile regulate, căte uă dată se forméză și prin schimbarea vocalii radicale.

Participiul presinte este totdeauna asemenea cu acela a verburilor regulate; dar particiul trecut se termină în en, în locu de et și la unele se forméză schimbându vocala radicală.

Modelul de conjugare.

Trinke, a bea.

Presinte.

Indicativ.

Ich trinke,	eu beau s. c. l.
du trink—st,	
er trink—t,	
wir trink—en,	
ihr trink—t,	
sie trink—en,	

Subjonctiv.

dăß ich trinke,	ca să beau, s. c. l.
dăß du trink—est,	
dăß er trink—e,	
wir trinken—en,	
ihr trink—et,	
sie trink—en.	

Imperfect.

Ich trank,	eu beam s. c. l.
du trank—st,	
er trank,	
wir trank—en,	
ihr trank—et,	
sie trank—en,	

dăß ich tränk—e,	ca se fi băut, s. c. l.
dăß du tränk—est,	
dăß er tränk—e,	
dăß wir tränk—en,	
dăß ihr tränk—et,	
dăß sie tränk—en.	

Imperativ. trinke, trinket, bea, bei.

Part. pres. trinkend, bênd, *Part. pas.* getrunkfen, bëut.

Observație. Imperativul se face și fără e. s. e., trink, trinkt.

Totdeauna când imperativul se forméză prin schimbarea vocalei radicale, persóna a 2-a și a 3-a singulare a presintelui indicativ este asemenea supusă acestei schimbări. Es.